

CARA

EN DE SONORGEN

THEMAVERHAAL
KIDSPARTY 2019

Cara rekt zich eens lekker uit. De zon is op, tijd om op te staan. Zoals elke ochtend wordt ze wakker als elf, terwijl ze als ringslang ging slapen. En dus, zoals elke ochtend, is ze nog wat stijf van het op de grond liggen.

Met een paar rek- en strekoefeningen zorgt ze ervoor dat haar spieren óók wakker worden. “Zo”, zegt Cara, “even aan de kralen van mijn halsketting draaien en ik kan er weer tegenaan. Ik ben helemaal klaar voor de nieuwe dag. Tijd om op pad te gaan in het Roermondse land.”

Iedere dag maakt ze een mooie wandeling in de Meinweg in Roermond om te kijken hoe het met de natuur gaat. Ze heeft namelijk dit stukje natuur toegewezen gekregen van de andere elven en het is haar taak om de Meinweg te beschermen. Lekker in de natuur bezig zijn, Cara doet niets liever. Ze houdt van haar werk en het magische leven als elf, of als ‘Wit Wief’, zoals de Limburgers zeggen. Ze zorgt ervoor dat de planten, bomen en bloemen op hun best kunnen groeien en bloeien en dat de dieren in het bos en op de velden zonder zorgen kunnen rondrennen, zoemen en kruipen.

Ze kijkt om zich heen en geniet van de lente. “Wat is de natuur mooi”, zucht ze, “maar wat maken mensen er toch een potje van.” Haar werk is de laatste tijd een hele klus geworden: mensen laten steeds vaker hun afval gewoon slingeren. Vooral dat plastic is geen pretje voor de dieren. “Ik ga echt niet alles alleen opruimen”, mompelt Cara verdrietig als ze wéér een nieuwe hoop vuilnis langs een pad ziet liggen. “Ik ga gewoon met mijn magie nóg meer kinderen influisteren dat er andere oplossingen voor plastic zijn. Mensen kunnen

het gesorteerd laten ophalen of nog beter: gewoon niet meer gebruiken.” Dit heeft zeker effect: De kinderen die ze kon influisteren, gooiden hun snoeppapiertjes en flesjes in een prullenbak en niet meer ergens in het bos...

Maar jammer genoeg is nog niet alles weg. “Ik hoop maar dat de kinderen in Limburg mij hierbij kunnen helpen. Als zij mee opruimen en naar mij luisteren in hun dromen, kan ik ook het volgende probleem proberen op te lossen.” Er zijn namelijk steeds minder insecten en vooral bijen in de Meinweg te vinden. Dit komt door het afval, maar óók door het gif dat volwassenen

Mgebruiken om hun plantjes beter te laten groeien. Als kinderen dit weten, dan kunnen zij er samen voor zorgen dat dit gif in de toekomst niet meer gebruikt mag worden.

Met een hoofd vol gedachten, besluit Cara naar haar lievelingsplekje te lopen: Kitskensberg. Een plek waar je lekker kunt genieten van de natuur en uren ongestoord buiten kunt spelen. Een plek waar je in de bomen en struiken nog veel dieren en insecten tegenkomt.

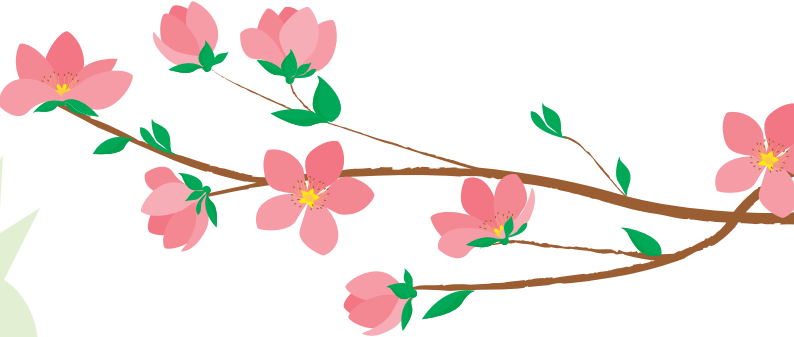

Maar wat is dat nou? “Zie ik dat nou wel goed?”, fluistert ze zachtjes. “Daar lopen een aantal rare figuren door het bos.” “Brr...”, bibbert ze, “ik krijg het er koud van. Dat zijn gewoon Sjnorgen die daar wandelen. Bah, bah, ik weet wat dat voor een wezens zijn. Sjnorgen zijn een soort natuurheksen die er een beetje raar uitzien. Elke Sjnorg heeft iets opmerkelijks, een scheve neus of een raar loopje, een arm met een voet eraan of een dikke wrat achter het oor..... Je kunt het zo gek niet bedenken en zij hebben het. Snorgen zijn een gevaar voor de natuur! Ze gebruiken alle materialen: boomchorsen, wortels, bladeren, vogelnesten, bijenkasten, braamstruiken, mostapijten, alles! En laten dan de plekken waar ze geweest zijn he-

lemaal kaal achter. Sjnorgen zijn sloddervossen en viespeuken: ze houden niet van in bad gaan en opruimen, ho maar! Ze laten al hun rotzooi overal liggen. Volgens de laatste roddels die rondgaan onder de Witte Wieven, zijn de Sjnorgen nu bezig met het openen van een toverdrankjeswinkel. Niet met zomaar wat toverdrankjes, maar een winkel vol met drankjes die slecht voor kinderen zijn. De Sjnorgen willen namelijk maar al te graag geld verdienen. Dus maken ze drankjes vol met suikers en magische bezweringen die ervoor zorgen dat kinderen geen zin meer hebben om naar buiten te gaan en om samen te spelen in de natuur. Kinderen willen na het drinken van zo een drankje alleen nog maar op de bank hangen en nóg een drankje drinken.” Cara weet het niet en twijfelt of het waar is. Zó erg kan het toch niet zijn?

Ze loopt nog wat verder en tuurt tussen de bomen door naar de open plek waar de Sjnorgen hun kamp opgeslagen hebben. En daar staat, goed verstopt tussen andere kramen, toch echt een toverdrankjeswinkel met wel heel veel verschillende kleuren toverdrankjes op de toonbank. “Ik moet nog wat dichterbij zien te

komen”, besluit Cara meteen, “anders weet ik nooit zeker wat hier voor enge brouwseltjes gemaakt worden.” Maar voordat Cara drie stappen kan zetten, wordt ze plotseling vastgepakt. “Hebbes”, roepen twee Sjnorgen in koor. “Kijk eens wat we hier hebben”, zeggen ze enthousiast, “een echt Wit Wief...zo’n boself...hahaha.”

Ze nemen Cara mee naar de open plek en halen de Oppersjnorg erbij. Dit wezen snuit haar grote gebogen neus eens luid en bekijkt Cara van top tot teen. Het snuiten is zo’n borrelend geluid dat het bijna lijkt alsof er belletjes uit de oren van deze Sjnorg komen. Cara onderdrukt haar lach door even te hoesten. Met een ratelende stem zegt de Oppersjnorg snuivend: “Zozo...was jij ons aan het bespioneren, witte dame? Dat is niet erg netjes van je.” Cara haalt langzaam haar schouders op en is niet echt onder de indruk van de Oppersjnorg. Zolang de Oppersjnorg niets weet van Witte Wieven en waar ze hun magie vandaan halen, is ze veilig. Als ze haar willen opsluiten, dan kan ze in de schemering stiekem als ringslang wegglijden! Maar helaas, haar durf was van korte duur. De Oppersjnorg weet namelijk heel goed wat de kracht is van de magische ketting die Cara omheeft.

De Oppersjnorg voelt met haar vuile vingers en vieze nagels aan de ketting. “Zo zeg, even denken wat doet deze ketting ook alweer bij Witte Wieven? O ja, ik weet het weer. Het zorgt ervoor dat jij in een dier kan veranderen.” Cara trekt bleek weg en kijkt naar de grond. “En als ik het goed heb, geeft de ketting je ook magische krachten die je in kunt zetten voor de natuur”, bazelt de Oppersjnorg verder, “het is dus een heel interessant magisch ding dat ik heel goed kan gebruiken voor mijn verzameling.”

Cara probeert zich nog los te wurmen uit de armen van de twee Sjnorgen die haar vasthouden, maar voordat ze het in de gaten heeft, trekt de Oppersjnorg de ketting van haar nek. Ze kijkt er bewonderend naar en stopt het ding in een van haar zakken. “Zo hiervoor ga ik een speciaal plekje zoeken”, zegt ze lachend. “Misschien haal ik hem wel uit elkaar”, mompelt ze zachtjes, “er zitten zoveel mooie kralen aan dat er wel meer Sjnorgen een kraal mogen hebben.” Vervolgens draait de Oppersjnorg zich om naar de natuurheksen die Cara vasthouden en zegt kakelend: “Deze elf is van geen nut meer, ze kan niets zonder haar ketting. Laat haar maar ergens buiten ons terrein achter. Dan kan ze daar kijken hoe ze zich kan redden zonder haar magische krachten.”

Zo gezegd, zo gedaan. Voordat ze het in de gaten heeft, staat Cara in haar eentje aan de rand van de Meinweg naar haar geliefde landschap te kijken. “Dit kan toch niet het einde zijn?”, denkt ze dapper maar met tranen in haar ogen. “Die Sjnorgen kunnen toch niet zo gemakkelijk winnen? En wie weet wat ze met al die toverdrankjes gaan doen? Ik móet mijn ketting terugkrijgen! Misschien kan ik die natuurheksen tegenhouden met een spreuk!” Een gedachtenkronkel begint vorm te krijgen in haar hoofd. “Ik kan natuurlijk de hulp van de kinderen inschakelen, zoals ik al eerder van plan was. Maar wanneer zou daarvoor de beste tijd zijn? Wacht eens even! Ik heb een plan. Half april is het volle maan en dan is in Kitskensberg de lentebijeenkomst van de natuurheksen, georganiseerd door de dorpelingen. Tijdens die bijeenkomst

laten de Sjnorgen uit de wijde omtrek elkaar hun mooiste kunstwerken zien en maken daar een wedstrijd van.

Op 13 & 14 april 2019 zouden de kinderen van Limburg vermomd als Sjnorgen naar Kitskensberg kunnen komen om samen met Cara zonder dat iemand het merkt, recht onder de neus van de Oppersjnorg, naar de ketting te zoeken. Ze weet dat de dorpelingen te vertrouwen zijn en besluit hen over haar plan in te lichten.

Cara sluit haar ogen, draait 3x keer rond en concentreert zich. Als haar elvenvleugels beginnen te trillen, fluistert ze een oproep aan alle kinderen: “Kom jij mij in dit weekend helpen om mijn ketting terug te vinden en de Sjnorgen een lesje te leren? Ik heb je nodig! Zorg dat je verkleed komt als Sjnorg dan val je niet op. En wat ook belangrijk is: Maak met je groep een groot schilderij van afval, zodat het net lijkt of je een van de kunstenaars bent die aan de Lentebij-

eenkomst meedoen. Psstt.. Kijk uit voor hun gekke drankjes en andere natuurheksentrucjes, want die zullen vast rare dingen met je doen. Vergeet daarom niet je eigen drinkbeker mee te nemen, zodat je een veilig drankje puur uit de natuur kunt drinken. Ik zorg ondertussen dat ik aanwijzingen krijg over de verstoppelplek van de ketting, zodat we met zijn allen de Sjnorgen kunnen verjagen van Kitskensberg. Ik reken op je en de natuur ook!”